

N. 24 - Any 2008

JOAQUIM RIBA (1914-1999)

Per Enriqueta Sales Ferré,
i Carme Àvila Terzi

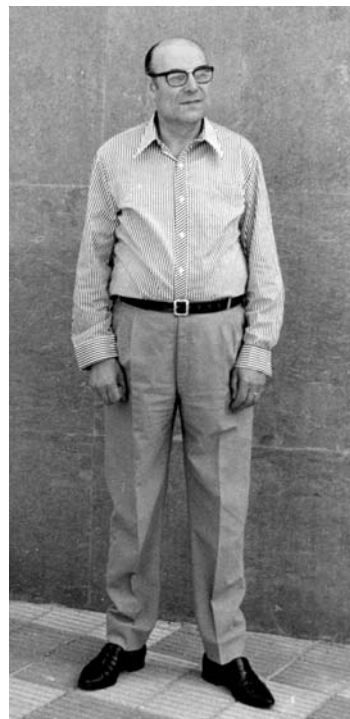
Joaquim Riba va nèixer a Ulldecona el 1914. Ben aviat, quan només tenia set anys, els seus pares el van fer soci de l'Orfeó. I als onze o dotze anys el mestre tortosí, Joan Moreira Campos, li va fer entrega de l'instrument: un violí amb el qual va començar a practicar i actuar.

Tutelats pel mestre Moreira, estudiaven solfeig Joaquim Riba i el seus companys: Amadeo Elies, Joan Bosch, Lluís Millan (que fou jutge de pau a Sant Carles de la Ràpita i un gran historiador), Manolo Ollé, Joan Córdoba, Francisco Agasa, Joaquim Bel i Francisco Carapuig.

Joaquim Riba tenia el seu mestre com una eminència. Recorda que els dissabtes a la tarda els pagava l'entrada al cinema si al matí havien tocat bé la lliçó. Fins que va esclatar la Guerra. Llavors el van reclutar i va anar destinat a la Banda de Música d'Alcanyís, en la qual va aprendre a tocar el clarinet i el saxòfon.

En tornar de la Guerra, va formar l'Orquestra Bartral amb un grup d'amics. Més tard va passar a anomenar-se Montecaro. Es va casar amb Teresa Costes i varen tenir quatre fills. Quan la seva mare va morir, ell es va dedicar a l'ofici del seu pare en companyia del seu germà: la construcció. Però la seva vertadera vocació era el dibuix i l'escultura. Era l'època de l'alcalde Querol.

Als anys cinquanta va ser director de la Banda de Música d'Ulldecona i, un Diumenge de Rams, en anar a actuar a Tortosa, es va retrobar amb molta alegria amb el seu estimat mestre Moreira. Va deixar la construcció per dedicar-se a treballar la pedra esculpint relleus de figures religioses en marbre.

Aquest ofici el van aprendre després dos dels seus quatre fills, la qual cosa el feia sentir molt orgullós. Va ser el restaurador de les bòvedes i arcs de l'ermita del Loreto d'Uldecona. Va esculpir una Mare de Déu de la Pietat de més de vuitanta metres d'alçada per al cementiri de Gandesa. També va fer un faune per decorar una font, un mascaró per al senyor Laurendor, director d'una empresa de productes de bellesa de Barcelona, i una torre de pedra d'uns vuit m d'alçada.

En morir la seva dona, a qui estava molt unit, es va entristir molt. Fins que va començar a col·laborar amb l'orquestra Belles melodies, de l'esplai d'Uldecona, en la qual actuava els diumenges i feien bols per tota la comarca. També col·laborava en la Vetllada d'ahir i d'avui que organitza el CCR, amb què va mostrar sempre molt bona disposició. Tothom l'apreciava per la seua amabilitat i el seu bon tracte.

Joaquim Riba va morir inesperadament l'any 1999 deixant un gran buit entre tota la gent que tant l'estimava.

